

DRŻENISTY (4) ai

drżenisty (2), **drżżenisty** (2) *SienLek* (2 : 2).

e jasne.

[sg f N drżenist(a).] ∅ pl N subst drżenisté (4).

Sł stp brak, Cn: drżenisty, *Linde XVI w.*

Przymiotnik od „drzeń”:

1. [Zawierający dużą ilość tkanki wypełniającej centralną część łodygi lub pnia: Są też drzewa y zioła niektóre drżenia prawie pełne tak yż mało bywa ciała samego drzewa/ Iako ieft bez/ kalina/ y inſze/ miedzy ktorymi też winna macycza/ wſzakoż wżdy nietak drżeniſta. *Cresc 1549 54 (Linde).*]

2. lek. Zawierający w sobie rdzeń, tj. stwardniałą część ropy (4) : Miedzy rozmáithemi ſadzelmi ſą wrzody dwoiákiégo ſpoſobu/ iedny ſą drżeniſté á drugié dżiuráwé *SienLek 126v*; Wrzody álbo ſadzele ták czczé iáko drżżeniſté *SienLek T2v, 126v, T.*

Cf **DRZENIOWATY**

ZZie